

fatte Antal af 20, skal holdes ved Stamstutteriet til Udskaldning, forsaavidt Erfaringen maatte vise, at Saadant er gaarligt, eller hvis det Modfatte maatte vise sig, da at bestemme, at en saadan Bestand ikke skal holdes. Meningen er ikke at gjøre Indkjøb af Heste; men medens Stamstutteriets ordinaire Forvaltning vil medføre, at tillagte Dyr, der ikke behøves til Stamstutteriets Vedligeholdelse, skulle sælges, vil man derved forbeholde sig Muligheden af, at der bliver et saadant vist Antal tilbage, forsaavidt der maatte vise sig at være Trang dertil; thi det maa vel erindres, at Stamstutteriets Virksomhed ved at holde Bestelere er knyttet til en temmelig snæver Omegn; og det er navnlig en Betragtning, der fortjener megen Opmærksomhed, at en saadan Foranstaltning turde være den eneste, der kunde give Tillæg af Heste, der kunde anses for tjenlige til Rideheste, og navnlig til Remonteheste for Cavalleriet. Det er en naturlig Følge af Agerbrugets stedse tiltagende Udvidning, at Hesteavl mere og mere kommer til at producere Trækheste, hvorimod det kan være vanskeligt at erholde gode Remonteheste, saa at det vel kunde fortjene en nærmere Overveelse, om der ikke i Kraft af store offentlige Interesser burde indvirkes i denne Retning. Som bemærket, vil det sees, at det i ethvert Tilfælde ikke er Andet, end at man vil holde en Mulighed aaben; og medens jeg troer, at alle Partier ere enige om, at der er saa Ting, hvori en idelig Vexel af Principer er saa stadelig, som netop med Hensyn til Hesteavl, saa vil det, at vedligeholde et Vaand imellem hvad der anses for nødvendigt nu og hvad der om nogle Aar kan komme til at gjælde, dog altid forekommer det mig, indeholde en heel Deel Berettigelse.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte. Den høitagtede Minister har dernæst Ordet for at forelægge Udcast til Lov angaaende de communale Valg i Frederiksberg, Frederiksværk, Silkeborg, Løgstør og Nørre-Sundby.

Indenrigsministeren: Efterat de communale Forhold, og navnlig de communale

Valg, ere bleve ordnede for Landcommunernes Vedkommende ved Loven af 22de Marts 1855 og for Byernes Vedkommende ved Loven af 31te Marts 1860, maa det vistnok anses for at være en meget stor Anomal, at der er 5 Flekker, der ikke høre ind under nogen af disse to store Grupper, og som vistnok staae Kjøbstæderne nærmest, men dog i Loven af 1860 bleve udtrykkelig undtagne fra at bringes ind derunder, fordi deres Forhold i andre Henseender ere saa forskjellige, at de kunde tiltrænge en særlig Ordning. Der bestaaer, som det vil sees af Motiverne, for dem særlige Regler, der ikke blot ere forskjellige fra de nu gjældende Principer, navnlig derti, at de ere byggede paa Censurvalg, baade med Hensyn til Valgbarhed og Valgret, men ogsaa indbyrdes ere forskjellige. Det er Loven om Kjøbstæderne, der her nærmest er lagt til Grund, dog med saadanne Tempelser, som efter Forholdenes Natur maatte anses for nødvendige.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte. Den høitagtede Indenrigsminister vil dernæst ifølge Dagsordenen forelægge Udcast til Lov angaaende Indskrænkning i Udgangen til at borttage Steen, Leer, Sand, Grus og Beslige fra Forstranden.

Indenrigsministeren: Trangen til at faae fredet om de naturlige Udenværter i selve Havet har ved mange Leiligheder gjort sig gjældende og er ogsaa paa Rigsdagen til forskjelliges Tider kommet til Orde, hvorfor Ministeriet ogsaa har troet at maatte indkomme samme. Det var oprindeligt paatænkt i saa Henseende at indstede et almindeligt Forbud imod at tage Steen, Leer, Sand og Grus o. s. v. i en saadan Nærhed af selve Kysten, at derved kunde bevirktes nogen Fare for de tilstødende Ejenomme, men en saadan Bestemmelse har jeg ikke kunnet gaae ind paa. Det forekommer mig nemlig, at det vilde være aldeles umuligt at give en Betegnelse af, hvad der i saa Henseende skulde anses for lovligt, og hvad der som ulodligt skulde forbydes og straffes, som kunde være tjenligt til at lægges